

Hulporganisaties bieden opvang in plaats van falende overheid

ANDERLECHT

SVL

Elke maand worden zo'n 400 net aangekomen asielzoekers van Fedasil rechtstreeks de straat op gestuurd bij gebrek aan opvang. Een consortium van acht hulporganisaties kan de situatie niet meer aanzien en organiseert noodopvang in een leegstaand bedrijf in Anderlecht.

Zeven rudimentaire Ikeabedjes in een ruime kamer, opgemaakt met flinterdunne matrasjes en een lichte donsdeken. Een fiche duidt aan wie hier vanavond zijn hoofd mag laten rusten, als de broodmaaltijd met een gekookt ei verteerd is. Morgenvroeg, om 7u, moeten alle 65 logees hun hebben en houden weer pakken. De straat op, het park in, op zoek naar wat warmte in de metro of het station. Bewoners worden zorgvuldig geselecteerd: alleen de meest kwetsbaren komen er in. Alleenstaande moeders, zieke mensen, families. Er zijn 150 bedden: 75 voor families, 75 voor alleenstaanden.

Waarom zijn niet alle bedden bezet?

Anne Dussart (SOS Opvang): "In een maand tijd hebben we hier al 90 mensen opgevangen, vanavond (donderdag, SVL) hebben we 65 gasten. Omdat we haast volledig op

vrijwilligers draaien, kunnen we de capaciteit maar stilletjesaan opdrijven. We willen dat alles veilig en goed verloopt. Dat is niet evident met een groep mensen die zo divers is. Ze komen van Guinee tot Montenegro, het gaat om zieke mensen en alleenstaande moeders met heel jonge kinderen, veel alleenstaande mannen en af en toe een compleet gezin. Helaas moeten we dagelijks mensen weigeren."

Wat gebeurt er met de mensen die hier niet terecht kunnen?

"We richten ons enkel op de mensen die wettelijk gezien recht hebben op opvang: asielzoekers, families zonder papieren met minderjarige kinderen, mensen die nog geen asielaanvraag hebben gedaan. We hebben geen idee wat er met de rest gebeurt. Zeven van de 90 mensen die hier overnacht hebben, kregen via een procedure voor de arbeidsrechtbank die wij mee hebben opgestart uiteindelijk onderdak van Fedasil. Een deel kan terecht bij vrienden of familie, trekt weg of slaapt in parken of op straat. We horen van mensen die niet terugkeren dat ze de zekerheid van hun eigen stuk karton in het park verkiezen boven de onzekerheid, elke dag opnieuw, of ze hier wel terecht kunnen. We weten alleen dat vorig jaar meer dan 4.000 mensen op straat

hebben moeten overleven. We zien hoe dat leven op straat aan de gezondheid van mensen vreet, zowel mentaal als fysiek. We hopen dat ze hier wat kunnen bekomen en aansterken, maar meer dan een tijdelijke oplossing kunnen we niet geven."

Hoe lang kunnen jullie nog opvang bieden?

"Dit is noodhulp, geen opvang. Een dak boven het hoofd, ontbijt, avondeten, en dan weer weg. Dit gebouw wordt ons door een scholengemeenschap ter beschikking gesteld tot eind maart. Volgend jaar moeten we overbodig zijn. Er is nu eindelijk een regering, de opvangcrisis sleept al drie jaar aan. Maggie De Block (staatssecretaris voor Asiel en Migratie, SVL) belooft structurele oplossingen tegen 31 maart. Dat is veel te laat. Concrete maatregelen om de crisis nu aan te pakken hebben we nog steeds niet gehoord. Ook al ligt er geen sneeuw, ook al vriest het geen tien graden onder nul: het is winter, nu is het koud en kil."

Wie werkt er allemaal mee?

"Dit consortium bestaat uit een aantal vluchtelingenorganisaties maar ook ngo's als 11.11.11, Oxfam, Unicef België en Dokters van de Wereld. Normaal gezien hebben zij een mandaat voor ontwikkelingshulp en bijstand in gebieden die

getroffen zijn door
ramspoed. Maar deze
situatie is te
mensonwaardig om niet in
te grijpen. Naast onze
vrijwilligers die van 's
avonds tot 's morgens in dit
gebouw aanwezig zijn,
moeten we een beroep doen
op giften. Van de
Ikeabedjes tot het eten, het
meeste is geschonken."